

חסידות, תינוקות ומה שביניהם

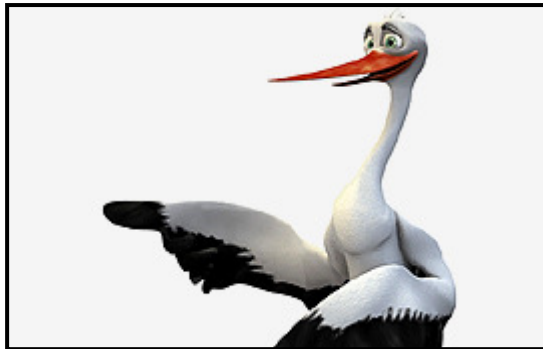
מבט על האגדה ממעוף החסידה

דניאל הרמתי, מורה חיילת, בית ספר שדה גליל

יום ההולדת לעלון התבור, ה-baby שלנו חוגג שנה וכמו כל ילד ביום הולדתו גם העלון שלנו שאל "מאיפה מגיעים עלונים לעולם?". מיד שלפנו את התשובה המקובלת ואמרנו שעלונים מגיעים לעולם מהחסידות כמובן (בכל זאת הוא רק בן שנה וזה עדיין לא הגיל המתאים להסביר את כל התהליך). כמו אנשי טבע אמיתיים, מיד לאחר שאמרנו שעלונים (או יותר נכון תינוקות) באים עם החסידות, רצנו לבדוק מה מקור האגדה.

כולנו שמענו את השם חסידה, אם בגן כשהגדירו לנו אותה כציפור הלבנה שעומדת על רגל אחת, או בתור ילדים כשאמרו לנו שהחסידה היא זו שהביאה אותנו לאמא ואבא בתוך שק שהיא החזיקה במקור. אך האם אי פעם זיהיתם להקת חסידות מעופפת בשמיים? או שראיתם חסידה הולכת באצילות ומחפשת מזון?

אם תסתכלו בימים אלו לשמיים, בעיקר באזורים לחים ורטובים, תוכלו לראות להקות רבות של חסידות. קל לזהותן; עופות גדולים אך עדינים, בעלי כנפיים ארוכות וגדולות בצבעים שחור ולבן,

שרגליהן הארוכות והדקות בולטות הרבה מעבר לזנב. צווארן מתוח ובלוט מהראש ובסופו מקור ארוך ואדום, המיועד לתפיסת חרקים ובע"ח קטנים, מזונם העיקרי של החסידות.

כשתרימו את ראשכם ותסתכלו על מבנה הלהקה, תבינו מהר מאוד שהלהקה אינה מסודרת ובעצם כל חסידה נודדת בפני עצמה ואינה תלויה בשאר הלהקה. למרות זאת להקת חסידות יכולה להכיל לעיתים אף מאות אלפי פרטים. כמו רוב העופות

האגדה הפכה גם לאלמנט שיווקי

הנודדים גם החסידה נודדת בסתיו לארצות החמות במטרה להשיג מזון, ובאביב חוזרת לקנן בארצות אירופה הקרירות. הנדידה לוקחת זמן ממושך ואורכה קילומטרים רבים, ומי כמונו יודע שבמסע כזה ארוך חייבים לחסוך בדלק ובאנרגיה (בכל זאת 7.5 ש"ח לליטר). לכן, בזמן התעופה הן משקיעות אנרגיה מינמלית בכך שהן נמנעות מלהזיז את הכנפיים ורק דואות באוויר באמצעות זרמי אוויר חמים הנקראים טרמיקות.

בדומה לבני אדם חסידות הינן מונגמיות, זאת אומרת שהן נשארות עם אותו בן זוג כל החיים ואיתן הן בונות את הקן ומגדלות את הגוזלים. הן נוהגות לקנן במקומות גבוהים, למשל גגות בתים, צריחים, עמודי חשמל ועוד. בארץ ישראל ניתן לראות קנים של חסידות בעיקר ברמת הגולן- אלו קנים המורכבים מענפים ויכולים להגיע לקוטר של עד 2 מטר! מיקומם של הקנים ידוע, משום שהחסידות חוזרות לקנן בהם כל שנה ואף משפצות ומגדילות אותם.

במקום להסתבך עם הסבר קצת מביך ולא נעים, ניסו הורים לחפש הסבר טוב לשאלה הנפוצה של ילדיהם "איך באים תינוקות לעולם?". כשהתחילו לעקוב אחר החסידות וגילו את אורח חייהם, הבינו

שהן פשוט ההסבר המושלם. האגדה המדוברת נהגתה לראשונה בתרבויות צפון אירופה, באזורים שבהן נוהגות החסידות לקנן מדי שנה. ביום הארוך ביותר בשנה, ה-21/6, היה מקובל לקיים הילולות וחגיגות הכוללות בדרך כלל גם חתונות. מכאן ניתן להסיק שמי שמתחתן ביוני ככל הנראה יביא לעולם ילדים כתשעה חודשים לאחר מכן, באזור מרץ – אפריל. אלו גם החודשים שבהם החסידות חוזרות לאירופה לאחר החורף, בלהקות אדירות הנראות לעין בכל מקום. בנוסף להגעת החסידות בחודשים המדוברים, מדובר בעוף עדין ואצילי ועם זאת מספיק גדול בשביל הצליח לסחוב תינוק וגם לשמור עליו. נדידת החסידות מהצפון לדרום ובחזרה נמשכת כתשעה חודשים ממש כמו הריון של תינוק, וכן בני הזוג חיים ביחד במשך כל חייהם ותמיד חוזרים לאותו הקן ומפתחים אותו. אפשר לומר שהחסידה היא ממש התגלמות האידיאל ההורי, ואם נאמר את האמת, לאדם יש מה ללמוד ממנה. צאו החוצה, תרימו את הראש ותפרשו ידיים - ואולי תצליחו לתפוס תינוק או שניים. אם לא, אז לפחות הרוחתם מראה מרהיב לעיניים. יומולדת שמח!

להקת חסידות נוחתות בשדה בבקעת יבנאל לקראת לינה